

СВѢТУЛКА

УМНИЯТЪ СТАРЕЦЪ

Живѣли си дѣдо и баба. Имали си една кравичка, що имъ давала млѣчице, имали си една торба брашно, една паница масло и нищо повече. Дѣдото се замислилъ: какъ ще живѣятъ като измѣсатъ брашното. Мислилъ, мислилъ, па извикалъ:

— Бабо, я да заколимъ кравичката, да замѣсимъ брашното, да сготвимъ и поканимъ цѣлото село да нагостимъ. Ние тѣхъ еднакъ ще нагостимъ, а тѣ отпосле ще ни гощаватъ всѣки денъ и, додгедо се изредятъ всички въ селото, ние ще поминемъ.

Речено-сторено. Заклали кравичката, сготвили я, омѣсили брашното и поканили цѣлото село. Всички яли и се веселили. На другия денъ дѣдото и бабата чакали, чакали, ала никой не ги поканилъ на гости. Чакали тѣй още единъ денъ, но гладно не се стои. Тогава дѣдото

нарамилъ кожата отъ кравичката и — право въ града, да я продава. Вървѣлъ, вървѣлъ — стигналъ до една гора. Подухналъ вѣтъръ. Дѣдото наметналъ кожата отгоре си, а рогата на кравата щръкнали надъ калпака му.

Въ срѣдъ гората, на една поляна, разбойници дѣлили pari. Като видѣли, че иде къмъ тѣхъ такова страшно, рогато чудовище, изплашили се и хукнали, кой на кѫдете види и оставили цѣли купове жълтици.

Спрѣль се дѣдото, събраль паритѣ до жълтичка въ кожата и се върналъ въ селото. И заживѣли славно дѣдото и бабата.

Научили се селяните, че дѣдото забогатѣлъ. Почудили се всички и отишли да го питатъ. А той имъ казалъ:

— Продадохъ кожата отъ кравата. Отидохъ на пазара и залихахъ: „А, кожи, а! За косьмъ—жълтичка, за косьмъ—жълтичка“, и донесохъ цѣлъ човаль жълтици.

Затюхкали се селяните:

— Тю брей, да се не види!

И хукнали всички и заклали кравитѣ си. Одрали имъ кожитѣ и хайде — въ града на пазара. Викали тамъ, молили, никой нищо на купилъ, а дори имъ се присмѣли и ги за луди помислили.

Разбрали селяните, че дѣдото ги излъгаль. Върнали се въ селото, хванали го, завързали го въ единъ човаль и го понесли да го хвърлятъ въ рѣката, да го удавятъ и се отървратъ отъ него.

Добре, ама стигнали при рѣката късно вечеръта и решили утре да дойдатъ и видятъ какъ ще се удави дѣдото. Отишли си и го оставили вързанъ въ човала. Лежалъ той край рѣката и викалъ: